

Arrest

nr. 78 146 van 27 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 12 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 17 januari 2012 met referentenummer 13552.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VINOIS, die loco advocaat P. LYDAKIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 20 augustus 2011 het Rijk binnen en diende op 23 augustus 2011 een asielaanvraag in. Op 13 december 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Jatt sikh te zijn met de Indische nationaliteit en geboren te zijn op 18 september 1983 in Bholath dorp, Kapurtalla district in de staat Punjab. U verklaart in 2002 gehuwd te zijn met Pushpa Rani in Bhogpur dorp, Jalandhar district in de staat Punjab. Uw moeder overleed in 2005 en uw vader is een boer en veehouder. U behaalde uw 'matric' en studeerde daarna nog twee jaren om dan toch op de boerderij van uw vader te gaan werken. Eén broer van u studeert op kosten van uw vader in het Verenigd Koninkrijk en uw andere broer P. S. koos ervoor het verkeerde pad op te gaan: hij werd een crimineel in een gangsterbende en ging mensen bestelen. In 2008 werd u opgepakt en twee dagen vastgehouden in het politiekantoor omdat uw broer P. een gevecht had gehad. Nadat hij zich kwam aangeven, kwam u vrij. In 2009 werd u ook een keer opgepakt voor onderzoek in verband met uw broer. In februari 2009 werd P. gearresteerd en naar de gevangenis gestuurd maar uw vader kocht hem vrij en na drie maanden was hij weer vrij. Uw broer P. kwam te weten dat een politiemann, met name B. S., uit het buurdorp Baghwanpur informatie verstrekt had aan de politie en achter zijn arrestatie zat. Hij kreeg ruzie met hem en vocht met diens jongere broer. In juni 2010 had uw broer een motorfiets gestolen en werd daarop gearresteerd en in de gevangenis gezet tot op heden. Uw broer staat op het punt vrijgelaten te worden. B. S. bedreigt u. In juni 2010 werd u aangevallen en u beslist het land te verlaten. Op 3 december 2010 vloog u vanuit Amritsar naar Tashkent en vandaar naar Milaan, Italië. U reed per taxi naar Parijs en kwam per trein naar België. U verklaart zich vluchteling in België op 23 augustus 2011.

B. Motivering

Na uw gehoor op 1 december 2011 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), dient te worden vastgesteld dat noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus u kan worden toegekend en wel om de volgende redenen.

Vooreerst kan u geen enkel reisbescheiden voorleggen en bewijst u uw reisweg niet: u toont niet aan wanneer u uw land verlaten heeft, noch wanneer u in België aankwam. U verklaart eerst vanuit Delhi gevlogen te hebben maar wanneer u gevraagd wordt naar de naam van de luchthaven, doet u er eerst het zwijgen toe om dan uw verklaring abrupt te wijzigen: u verklaart ineens niet van Delhi gevlogen te zijn maar van Amritsar. Wat de naam van de luchtvaartmaatschappij waarmee u gevlogen heeft betreft, zegt u eerst dat die Tashkent noemt maar wanneer een controlevraag later gesteld wordt, herinnert u zich de naam van de luchtvaartmaatschappij niet meer. Even later herhaalt u dan toch maar dat het Tashkent Airlines was. Bij confrontatie met uw eerdere verklaring voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat de naam Oezbekistan Airlines was, stemt u daarmee in en oppert dat dat misschien correct is en dat u in Tashkent verbleven hebt. Bij confrontatie met uw eerdere verklaring voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u vanuit Delhi vertrokken was, doet u er eerst weer het zwijgen toe om dan uw keuze voor Amritsar, zonder enige verdere toelichting of verklaring, te bevestigen. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken wist u niet waar in Italië u geland was. Voor het Commissariaat-generaal daarentegen beweert u te weten dat het in Milaan was dat u geland bent. Van Milaan ging het dan per taxi naar Parijs en in Parijs neemt u de trein naar België. Voor asielzoekers geldt de verplichting optimale medewerking te verlenen aan de instanties die hun asielrelaas beoordelen: u moet voor uw vlucht op zijn minst in het bezit zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagageticket waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar u in Europa is aangekomen. Voor geen enkel van uw trajecten heeft u enig bewijsstuk mee. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken heeft u verklaard op 5 augustus 2011 vertrokken te zijn en voor het Commissariaat-generaal vervroegt u dit met ruim een half jaar en plaatst u uw vertrek op 3 december 2010. U laat voor de Dienst Vreemdelingenzaken optekenen 1 miljoen roepies betaald te hebben en verklaart er dat er een persoon meereisde van India tot België. U kent de naam van deze persoon niet en evenmin van de smokkelaar die in India bleef. Voor het Commissariaat-generaal daarentegen benoemt u de smokkelaar van India en stelt u 800.000 roepies betaald te hebben. U verklaart verder dat er een andere smokkelaar was in Frankrijk en nog een andere in Italië. Op de vraag of er niet een persoon was die u vergezelde van India tot in België, ontkent u het bestaan van zo'n persoon (Gehoorverslag CGVS, 1 december 2011, pp. 7-8, Verklaring DVZ, 5 september 2011, punten 34 en 35). U maakt aldus op vrijwillige wijze iedere controle van uw reisweg onmogelijk. Dergelijke houding houdt een negatieve indicatie in voor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. U maakt aldus noch middels documenten noch middels coherente en verifieerbare verklaringen uw reisweg aannemelijk.

Verder dient vastgesteld te worden dat u geen enkel origineel begin van bewijs kan neerleggen omtrent uw identiteit of nationaliteit. Het bewijs van identiteit is een essentieel element in iedere procedure en de asielzoeker moet in dit verband de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken

voorleggen. Het ontbreken van ieder origineel begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt een negatieve indicatie met betrekking tot het asielrelaas in. Wanneer u de vraag gesteld wordt welke documenten u van India heeft, beweert u geen enkel document mee te hebben. Pas helemaal aan het einde van het gehoor, wanneer het gehoor duidelijk afgesloten wordt, geeft u bij de vraag of u nog iets toe te voegen heeft aan uw relaas aan dat u een FIR (First Information Report) en een krantenartikel heeft. Op de vraag waarom u deze stukken tevoren niet heeft gegeven wanneer u specifiek daarnaar gevraagd werd, beweert u de vraag niet goed begrepen te hebben. Gezien u op deze vraag bij aanvang van het gehoor een duidelijk en coherent antwoord gaf, kan uw verklaring totaal niet overtuigen. Ook met betrekking tot deze documenten kunt u niet overtuigen. Zo verklaart u dat het één FIR betreft terwijl het er duidelijk twee zijn. U stelt dat het gaat over de zes mensen die gearresteerd werden, met name de bende waartoe uw broer behoort. Wanneer u gevraagd wordt naar de namen van die zes mensen, tracht u de boot af te houden door te stellen dat u geen relatie of contact heeft met hen en de namen niet kent van heel de groep. Dat is op zijn minst eigenaardig te noemen aangezien u toch beweert een rechtstreeks slachtoffer te zijn van het feit dat uw broer met die bende optrekt en er van u dan toch verwacht kan worden dat u zich geïnformeerd heeft over wie die andere bendeleden dan wel zijn. Verder dient er ook opgemerkt te worden dat deze FIR's overduidelijk kopies zijn en niet ondertekend werden: noch door de aanklager noch door de optekenende beambte. Het is ook opmerkelijk dat u wel deze documenten neerlegt, die u zouden zijn toegezonden per post door uw vrouw en die u tien dagen voor het gehoor op het Commissariaat-generaal ontving, doch u zich geen enkele moeite heeft getroost om enig identiteitsbewijs te laten toezenden hoewel u in contact staat met uw thuisfront. Doordat u schromelijk tekort schiet in het bewijzen van uw identiteit, bewijst u dan ook geenszins dat die documenten die u neerlegt op u van toepassing zijn (Gehoorsverslag CGVS, 1 december 2011, pp. 6, 12).

Verder kan er geconstateerd worden dat u op geen enkele manier getracht heeft uw zaak te verdedigen in India. U bent zelf geen klacht gaan indienen tegen de bedreiging van B. S.. Wanneer u naar de reden gevraagd wordt, meent u dat uw vader bang was en het niet probeerde. Hierop wordt opgeworpen dat politie niet boven de wet staat en zij ook de wet moeten respecteren en het enige dat u daartegen inbrengt is dat ze niet luisteren (Gehoorsverslag CGVS, 1 december 2011, p. 10). Uit niets blijkt dat u niet de bescherming zou verkrijgen van uw autoriteiten omwille van uw privéproblemen met deze politiemans. Internationale bescherming kan slechts worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. U heeft niet alle mogelijkheden tot bescherming uitgeput en kan niet aannemelijk maken waarom u geen beroep deed op uw nationale autoriteiten. Bovendien zit er bijna een half jaar tussen een aanval op u, waarvan u enkel het vermoeden koestert dat die B. S. erachter zit daar u zelf stelt niet zeker te zijn 'wie het had gedaan', en het moment waarop u daadwerkelijk vertrekt. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, beaamt u dat de aanval in juni 2010 was en uw vertrek in december 2010 en voegt u eraan toe dat u dan in uw dorp verbleef. Hierop wordt u gevraagd of daarmee geen problemen gepaard gingen, waarop u uw verklaringen wijzigt en zegt meestal bij uw schoonouders verbleven te hebben. Hierop gevraagd waar dat dan wel is, geeft u niet uw eigen dorp op maar blijkt dat een ander dorp te zijn. U stelt dan snel uw verklaringen weer bij en tracht het voor te stellen alsof u dan meestal bij uw schoonouders verbleef maar een paar dagen per week naar uw dorp ging. Uw bijstellingen kunnen niet overtuigen, temeer daar u verklaard heeft bij de vraag naar uw woonplaatsen, altijd in uw geboortedorp gewoond te hebben en u geeft ook dit dorp op als het adres van waarop u het land verlaat (Gehoorsverslag CGVS, 1 december 2011, p. 5, 10-11).

Tenslotte legt u nog een krantenartikel neer. Een krantenartikel is geen officieel document en het voorleggen van een originele krant waarin het artikel is verschenen is wel het bewijs dat het artikel gepubliceerd is, maar houdt geen bewijs in van de erin vermelde feiten. Het voorgelegde krantenartikel is met andere woorden op zich niet voldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen.

Gelet op het gebrek aan identiteits- en reisdocumenten, het gebrek aan originele degelijke bewijsstukken aangaande uw relaas en gezien uw vage en niet overtuigende verklaringen in zijn geheel, dient er geconcludeerd te worden dat u er dan ook niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In hoofdorde beroept verzoeker zich op een schending van het artikel 1A van de Conventie van Genève over de vluchtelingen en van de artikels 48/3, 52 en 51/7 van de wet van 15 december 1980. In ondergeschikte orde beroept verzoeker zich op een schending van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

2.3. Wat betreft de opgeworpen schending van artikel 52 van de vreemdelingenwet, kan niet worden ingezien hoe dit artikel geschonden zou kunnen zijn, daar de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 te weigeren.

2.4. Een middel of een onderdeel van een middel is slechts ontvankelijk in de mate dat niet alleen wordt aangegeven welke bepaling of beginsel met een bestreden beslissing zou zijn geschonden, doch ook wordt uiteengezet op welke wijze die schending zou zijn gebeurd. Verzoeker licht in deze niet toe op welke wijze de bestreden beslissing artikel 51/7 van de vreemdelingenwet, dat betrekking heeft op de overname door België van een vreemdeling die in een ander land asiel heeft aangevraagd, zou schenden. Dit middel is derhalve ontvankelijk.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Daar waar verzoeker beweert dat het Commissariaat-Generaal laat gelden dat verzoekers problemen van gemeenrecht zijn en niet binnen het toepassingsgebied van de Conventie van Genève vallen, wijst de Raad er op dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal heeft vastgesteld dat (i) verzoeker geen enkel reisbescheiden kan voorleggen en zijn reisweg niet bewijst terwijl zijn reisweg incoherent is en verzoeker volgens zijn verschillende verklaringen meerdere landen heeft aangedaan, (ii) verzoeker geen enkel origineel begin van bewijs kan neerleggen omtrent zijn identiteit en nationaliteit terwijl hij studeerde, in aanraking kwam met de autoriteiten en hij manifest behoort tot een familie die bekend is met reizen naar het buitenland en het belang van identiteitsdocumenten, (iii) verzoeker op geen enkele manier getracht heeft zijn zaak te verdedigen in India en derhalve niet alle mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput en niet aannemelijk kan maken waarom hij geen beroep deed op zijn nationale autoriteiten.

3.2. Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat verzoeker voor de DVZ (Verklaring DVZ vraag 21) verklaarde "*ik reisde met mijn eigen paspoort van India tot Italië en in Italië werd het door de smokkelaar afgenomen*" en hij voor het CGVS verklaarde dat de smokkelaar hierin een visum had geregeld voor Italië (gehoorverslag p. 8), waaruit blijkt dat verzoeker niet illegaal heeft gereisd en dus evenmin überhaupt een beroep diende te doen op een smokkelaar aan wie hij zijn paspoort zou hebben afgegeven. Dit ondergraaft verder verzoekers gehele reisrelaas. Daarenboven staat hiermee vast dat verzoeker zonder problemen zijn paspoort heeft kunnen verkrijgen en dus opnieuw (een duplicaat van) zijn paspoort zou moeten kunnen voorleggen, wat hij tot op heden nalaat. Verzoeker faalt aldus in zeer ernstige mate in zijn medewerkingsplicht. Hieruit blijkt eveneens dat verzoeker niet in de negatieve belangstelling staat van de Indiase autoriteiten, zo niet had hij nooit ongehinderd en met de uitreiking van een eigen paspoort, voorzien van een visum voor Italië, naar Italië kunnen vliegen.

3.3. Verzoeker onderneemt in dit verzoekschrift geen enkele ernstige poging om de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen te weerleggen, noch brengt hij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich immers tot het summier herhalen van het asielrelaas en het formuleren van enkele boute beweringen, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.5. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

3.6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK